

[1990 சனவரி 22]

100—

திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் மாவட்ட மத்திய நூலகக் கட்டிடம்.

வினா எண். 5506.—திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் மாவட்ட மத்திய நூலகக் கட்டிடம் கட்டும் வேலையை உடனே துவங்க அரசு உத்தர விடுமா ?

விடை—

திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் மாவட்டம், பாளையங் கோட்டையில் ரூ. 16 இலட்சம் செலவில் புதிய மைய நூலகக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு அதற்கான மதிப்பீடு மற்றும் வரைபடம் தொழில் நுட்பக் கல்வி கண்காணிப்புப் பொறியாளரால் தயார் செய்யப்பட்டு வருகிறது. பின்னர் நிர்வாக அனுமதி அளிக்கப்பட்டு விரைவில் கட்டிடப் பணி துவங்கப்படும்.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. தகவல் கோரல்

(அ) உச்சிப்புளி கடற்கரைப் பகுதிக்குப் படகுகளில் வந்து இறங்கிய சிலர் மணலுக்குள் ஆயுதங்களைப் புதைத்து வைத்ததாக வந்துள்ள செய்தி குறித்து.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு மிக அவசரமான, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினையை இந்த அவையில் எழுப்பி அதற்கு மாண்புமிகு முதல்வரிடமிருந்து இந்த அவையின் மூலம் சில விளக்கங்களைத் தர வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் பத்திரிகைகளிலே இராமேஸ்வரம் நகரத் திற்கு 15 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள தர்க்காவலசை என்னும் கிராமத்தில் நள்ளிரவில் திடீரென 3 விசைப் படகுகளில் 15 பேர் வந்ததாகவும், அவற்றிலிருந்து இறங்கி வந்த அந்த 15 நபர்களும் கடற்கரையில் பள்ளம் தோண்டி 40 பீப் பாய்களை புதைத்ததாகவும் அதை ஊர் மக்கள் கண்டு ஒரு வேளை கடத்தல் பொருளைத்தான் கொண்டு வந்து புதைக்கின்றார்களோ என்கிற சந்தேகத்தில் அந்தத் துறைக்குத் தகவல்

1990 சனவரி 22] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

தந்ததாகவும், அதற்குப் பிறகு போலீஸ்காரர்கள் அந்த இடத் திற்கு வந்து தோண்டிப் பார்க்கும் போது பெரிய ராட்சஷ பீப்பாய்கள் 40 இருந்ததாகவும், அதை எடுத்துச் சென்று பார்த்த போது ஏவுகணைகளும், துப்பாக்கிகளும், குண்டுகளும் இன்னும் ஏனைய ஆயுதங்களும் ஏறக்குறைய 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அவை இருந்ததாகவும்—இன்றைக்குக் கூட பத்திரிகைகளில் அவை 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கும் என்று செய்திகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதையொட்டி அந்த வட்டார டி.ஐ.ஜி. திரு. விஸ்வநாதன் அங்கே முகாமிட்டிருப்பதாகவும், அதே நேரத்தில் சென்னைக்குத் தகவல் கொடுக்கப்பட்டு இங்கிருந்து ரகசிய துறையைச் சார்ந்த கண்காணிப்பாளர் திரு. சப்பிரமணியம் அங்கே விரைந்திருப்பதாகவும் பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

(10-20 மணி)

அதுமட்டும் அல்லாமல் சில சந்தேகங்களும் பொது மக்களிடம் எழுப்பப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தக் கடத்தல்காரர்கள் அல்லது ஆயுதங்களைக் கொண்டு வந்தவர்கள் தமிழம், சிங்களமும் கலந்த ஒரு மொழி பேசியதாகவும், அரை பேண்ட் அணிந்து இருந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் 'ரா' என்ற இரகசிய நிறுவனம் சம்பந்தப்பட்டு இருக்குமோ என்று கூட ஒரு சந்தேகத்தை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். எனவே இது மிக முக்கியமான ஒன்று. இராமேஸ்வரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற தர்க்காவலசையில் நள்ளிரவு நேரத்தில் இவ்வளவு பேர் வந்து அதைப் புதைத்துவிட்டுப் போனார்கள் என்றால் அவர்கள் யார்? அதே நேரத்தில் கிராம மக்கள் பார்க்கக் கூடிய அளவுக்கு எவ்வளவு பயங்கரமாக அவர்கள் வந்து அதைப் புதைத்துவிட்டுப் போனார்கள் என்றால் அவர்களுடைய நோக்கம் என்ன? அந்தப் பகுதியிலே இப்படி ஏதாவது சம்பவம் முன்னர் நிகழ்ந்து இருக்கிறதா? அந்தப் பகுதி முழுவதிலும் ஏதாவது புலன் விசாரணை செய்து தர்க்காவலசை என்ற அந்தக் கிராமத்தைத் தவிர வேறு கிராமத்திலே அல்லது வேறு பகுதியிலே அப்பேர்ப்பட்ட ஆயுதங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்றனவா என்றெல்லாம் பொது மக்களிடையே குறிப்பாக கடற்கரை ஓரங்களில் வாழும் மக்களிடையே பெரிய பீதி ஏற்பட்டு இருப்பதாகவும் எங்களுக்குத் தகவல் கிடைத்து இருக்கிறது. பத்திரிகையிலும் பல்வேறு விதமான யூகங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதிலே 'ரா' நிறுவனம் சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறது என்ற ஒரு கருத்தும் வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவைக்கு விளக்கங்களைத் தந்து அந்தப் பகுதியில் ஏற்பட்டு இருக்கிற பீதி அதே நேரத்தில் எழுந்து இருக்கும் சந்தேகங்கள்—இவைகளை எல்லாம் போக்கும் வகையில் குறிப்பாக அரசு இரகசிய நிறுவனம் 'ரா' சம்பந்தப்பட்டு இருக்கிறது என்று வந்திருக்கிற தகவல் குறித்தும் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதை எல்லாம் விளக்கிக் கூற வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாக வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

[1990 சனவரி 22]

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக்கினுடைய மாநிலத் தலைவர், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் இன்று எழுப்பி உள்ள பிரச்சினை மிக மிக முக்கியமான பிரச்சினை ஆகும். தமிழகக் காவல் துறையினர் மிக்க விழிப்போடு இருந்து பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்குரிய பிரச்சினை ஆகும். இது குறித்து செய்தி ஏடுகளிலே வெளி வந்துள்ள விஷயங்களை மாத்திரம் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் காவல் துறையின் மூலமாகப் பெற்ற விவரங்களை இங்கே எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினை ஒரு வேளை இந்த மாமன்றத்தில் எழுப்பப்பட்டு இருக்காவிட்டாலும் கூட அது குறித்த அறிக்கை ஒன்றை வைக்க நான் கடமைப்பட்டவனாவேன்.

20-1-1990, சனிக்கிழமை அதிகாலை 4½ மணியளவில், மண்டபம் காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த உச்சிப்புளி புறக்காவல் நிலையத்தில் 3 விசைப் படகுகளில் சில இலங்கைத் தமிழர்கள் தர்காவலசை கடற்கரை அருகில் அதிகாலை 1½ மணியளவில் இறங்கியதாகவும், சில பெரிய பிளாஸ்டிக் பீப்பாய்களை கடற்கரை ஓரம் மணலில் புதைத்ததாகவும், பின்னர் அவர்கள் படகுகளில் திரும்பியதாகவும் தகவல் கிடைத்தது. உடனடியாக உச்சிப்புளி புறக்காவல் நிலையத்தினர் அவர்களோடு அப்போது இரவுப் பணியிலிருந்த 'க்யூ' பிரிவு காவலர்களுடன் தர்காவலசை என்ற இடத்திற்குச் சென்று காவல் போட்டு மண்டபம் காவல் நிலையத்திற்குத் தகவல் கொடுத்தார்கள். மாவட்டக் காவல் கண்காணிப்பாளர் கமுதிக்கு முகாமில் சென்று இருந்த காரணத்தினால் இராமநாதபுரம் நகரத் துணைக் காவல் கண்காணிப்பாளர் தலைமையில் மண்டபம் உதவி ஆய்வாளரும், இராமநாதபுரம் 'க்யூ' பிரிவு உதவி ஆய்வாளரும் மற்ற காவலர்களும் சுங்கத் துறையினரின் உதவியோடு அந்தப் புதைத்த இடத்தைத் தோண்டிப் பார்த்ததில் கீழ்க்கண்ட ஆயுதங்கள் மற்றும் ஆயுத உபரிப் பாகங்கள், அவைகளுக்கான ரவைகள், தோட்டாக்கள் மற்றும் சில பொருட்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருட்களின் விவரம்—

9 எம். எம். பிஸ்டல்	..	..	..	64
ஏ.கே. 47 ரைபிள்	..	..	..	88
லைட் மெஷின் கன்	..	..	..	40
செல்ப் லோடிங் ரைபில்ஸ்	..	..	..	3
எல். எம். ஜி. பேரல்ஸ்	..	..	..	39
கை வெடி குண்டு	..	..	..	13
ராக்ரெட் லான்ச்சர்	..	..	..	1
ராக்ரெட் ஏவுகணைகள்	..	..	..	61

1990 சனவரி 22]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஏ.கே. 47 ரவைகள்	..	..	..	..	23,520
எஸ்.எல்.ஆர். ரவைகள்	..	..	..	..	14,538
ஏ.கே. 47 மேகசின்	..	..	..	..	430
எஸ்.எல்.ஆர். மேகசின்	..	..	..	..	15
எஸ்.எம்.ஜி. மேகசின்	..	..	..	..	10

[10.25 மணி]

7.5 சென்டிமீட்டர் $\times$ 2.3 சென்டிமீட்டர் அளவுள்ள ஈ. என். டி.எல்.எப். 1246 என்ற எண் குறித்துள்ள 3 நட்சத்திரம் குறிக்கப்பட்ட பிளாட்டினப் பட்டை—இது அன்-லோடு பண்ணும் போது விழுந்திருக்கலாம் என்று சந்தேகிக்கப்படுகிறது.

மண்தோண்டும் சால்	..	..	..	..	4
மண் வெட்டி	..	..	..	..	3

இதற்குப் பிறகு, இராமநாதபுரம் மாவட்டக் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரும் சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்து விசாரணையைத் தொடங்கினார். இது தொடர்பாக மண்டபம் காவல் நிலையக் குற்ற எண். 39/90—குற்றவியல் தடைமுறைச் சட்டம் 102-ன் கீழ் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு, வட்ட ஆய்வாளரின் விசாரணையிலே வழக்கு உள்ளது.

தோண்டி எடுக்கப்பட்ட மேற்கூறிய பொருள்கள் இராமநாதபுரம் வட்டாட்சியரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. விசாரணைக்குப் பின் இராமநாதபுரம் வட்டாட்சியர் மேற்கூறிய பொருட்களை மீண்டும் இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆயுதக் கிடங்கில் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்காக ஒப்படைத்துள்ளார். இராமநாதபுரம் சுங்க அதிகாரிகளும் உடன் இருந்து மேற்கூறிய பொருள்களைக் கைப்பற்றுவதில் காவல் துறையினருக்கு உதவிபுரிந்துள்ளார்கள். இதுவரை கைது ஏதுமில்லை.

மேற்கொண்டு கடற்கரை ஓரங்களில் காவல்துறையினரால் விசாரணைகளும், தோண்டும் பணியும் தொடரப்படுகின்றன. 'கியூ' பிரிவு கண்காணிப்பாளரும் இராமநாதபுரம் மாவட்ட காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளரும் முன்னின்று சம்பவ இடத்தில் விசாரணை செய்து வருகிறார்கள். ஈ.என்.டி.எல்.எப்.—ஈழம் நேஷனல் டெமுகிராடிக் லிபரேஷன் ஃபிரன்ட் என்ற அமைப்பு இராஜன் என்பவருடைய தலைமையின் கீழ் இயங்குவதாகும். இந்த அமைப்பு தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்கு எதிராகச் செயல்படும் அணியைச் சேர்ந்த அமைப்பாகும். இந்த ஆயுதங்களும் ரவைகளும் என்ன நோக்கத்துக்காகத் தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டன? அவை யாரால், எப்போது எங்கே கொடுக்கப்பட்டன என்ற விவரங்கள் விசாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது 'RAW' மூலமாக ஏற்கெனவே தரப்பட்ட பொருள்களா, அவைகள் திரும்ப இலங்கையிலிருந்து வந்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 22]

புதைக்கப்பட்டதா என்கிற ஒரு ஐயப்பாட்டை திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே எழுப்பினார்கள். அந்த ஐயப்பாடு முழுமையாக புறக்கணிக்கப்படக்கூடிய ஒன்றாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அதிகாரம் மாறினாலும்கூட, அதிகாரிகளுடைய உணர்வுகள் மாறாமல் இருக்கின்றன என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணமாக இருக்குமோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தபோதிலும், கடற்கரை ஓரத்தில் காவல்துறை பலத்த பந்தோபஸ்துகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும், இதுபோன்ற ஆயுதங்கள் தமிழகத்திற்குள்ளே வருவதும், அதை யாரும் பயன்படுத்த முனைவதும் தடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் காவல்துறைக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும், இது குறித்து புகார்கள் ஏதேனும் வருமானால் உடனுக்குடன் அவை கவனிக்கப்படும் என்பதையும் இம்மாமன்றத்திற்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, பல்வேறு வகைகளில் நான் மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு விடுத்த வேண்டுகோளின் ஒரு பகுதியாக இப்போது நான் பேச அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால், வருந்தத்தக்க செய்திகளைப் பற்றியே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர் திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் கேட்ட தகவல்களுக்கெல்லாம் இங்கே விடையளிக்கின்றபோது எவ்வளவு பயங்கரமான ஆயுதங்கள் எல்லாம் இங்கே கொண்டு வந்து புதைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தன என்பதையும் நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அதைப் போலவே மதுரையிலிருந்து “செல்ப்” மானா மதுரை முகவரியிட்டு ஒரு பெரிய பார்சல் ரெயிலிலே அனுப்பப்பட்டதாகவும், மானாமதுரையிலே வேறு ஏதோ காரணத்திற்காக ரெயிலை சோதனையிட்ட நேரத்தில் இந்த பார்சல் அங்கே கிடைத்ததாகவும், அதைத் திறந்து பார்த்தபோது ஏராளமான வெடி குண்டுகள் அதிலே இருந்ததாகவும் சொல்லுகிறார்கள். மதுரையிலே ஏதோ ஒரு ஸ்டோருடைய பெயரை “செல்ப்” என்று போட்டு இராமநாதபுரத்திலே பெற்றுக் கொள்கிற வகையிலே அனுப்பியிருப்பதாகத் தகவல்கள் வருகின்றன. இது என்கே கொண்டுபோய் பயன்படுத்துவதற்கு? தமிழ் நாட்டிலே பயன்படுத்துவதற்கா? எல்லையோரங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு விநியோகப்படுத்தவா என்கூட நமக்குத் தெரிய மாட்டேன் என்கிறது.

[10-30 மணி]

ஏனென்று சொன்னால், இப்பொழுது முதல்வரவர்கள் தந்த தகவலில் ராக்கெட் லான்சர்ஸ் உட்பட, வெசல்ஸ் உட்பட, வெடி குண்டுகள் உட்பட ஏராளமானவை இருந்தன என்று சொல்கிறார்கள்.

1990 சனவரி 22]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

இன்னுமொன்று, இன்று 14 தீவிரவாதிகள் இலங்கையிலிருந்து தப்பி தமிழ்நாட்டினுடைய எல்லைக்குள்ளே புகுந்து விட்டதாகவும் சொல்கிறார்கள். ஆக, 14 தீவிரவாதிகள் இப்பொழுது புதிதாகப் புகுந்து இருக்கிறார்கள் என்றால், ஏற்கனவே இங்கே இருக்கின்ற தீவிரவாதிகள் நேருவினுடைய சிலையை உடைப்பதற்குத் துணை போகிறார்கள் ; டி.வி. நிலையங்களை உடைப்பதற்கு அவர்கள் துணை போகிறார்கள் ; பேங்குகளைக் கொள்ளையடிப்பதற்கு அவர்கள் துணை போகிறார்கள் ; கொலை செய்வதில் அவர்கள் முன் நிற்கிறார்கள். நமது சங்க இலாக்கா அதிகாரிகளையே அவர்கள் கடத்திப் போகிறார்கள்.

இவைகளுக்கெல்லாம் முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இலங்கையிலே அந்தத் தமிழ் மக்களினுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். அதற்காகத்தான் நமது மரியாதைக்குரிய முதல்வரவர்கள் மிகுந்த பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். டிசம்பர் மாதம் பத்தாம் தேதி அவர்கள் புதிய திட்டம் அறிவித்திருப்பதாகப் பத்திரிகையிலே செய்தியை நாம் படித்தோம். டிசம்பர் 12 ஆம் தேதி குஜ்ரால் அவர்களையும், மரியாதைக்குரிய வி. பி. சிங் அவர்களையும் சந்தித்ததற்குப் பிறகு, the Chief Minister will play a key role என்று அதிலே போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே அவர்கள் உண்மையிலேயே விடுதலைப் போராளிகள் குழுக்களிலே சில வற்றைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள். ஆண்டன் பாலசிங்கத்தைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள் ; யோகி அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் அவர்கள் நமது முதல்வர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள். அதன்பிறகு நமது வட கிழக்கு மாகாணத்தினுடைய முதலமைச்சர் வந்தராஜப் பெருமாள் அவர்களும் வந்து பேசிவிட்டார். இத்தனை பேர் வந்து பேசியதற்குப் பின்னாலேயும் அந்த விடுதலைப் புலியின் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பிரபாகரன் ஏன் நமது முதல்வரவர்களைச் சந்திக்க மாட்டேன் என்கிறார் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. சென்ற முறை இங்கே ஆண்டு கொண்டிருந்த முதல்வர் அவர்களை அவர் சந்தித்திருக்கிறார்; பாரதப் பிரதமரைச் சந்தித்திருக்கிறார். ஆனால், இந்தத் தடவை இதிலே மிக முக்கியமான பங்கு வகிப்பவர் மட்டுமல்ல, இலங்கைப் பிரச்சினையிலே நான் உதவி செய்ய முடியவில்லை என்றால் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்து என்ன பயன் என்று இந்தப் பதவியையே தூக்கி எறிந்துவிட்டு நமது முதல்வராக இன்று இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய உணர்வை வெளிப்படுத்தியிருக்கிற நேரத்தில், அந்த முதல்வரிடம் பிரபாகரன் வந்து பேசாமல் இருப்பதைப் பார்க்கின்ற பொழுது, உண்மையிலேயே அவர் உயிரோடு இருக்க வேண்டுமென்றே நாம் ஆசைப்படுகிறோம். அதிலேகூட சில ஐயங்கள் எழுப்பப்பட்டனவே, அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்ற அளவிற்கு இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளிலே ஏதாவது தகவல் முதல்வரவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமா என்பதைக்கூட நாம் இங்கே அறிய

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 சனவரி 22]

ஆசைப்படுகிறோம். ஏனென்றால், விஜயரத்னே வந்து சொல்கிறார், இவர்தான் அச்சாணியாக இருந்து இதனை நடத்தப் போகிறார் என்று. நாம் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அதைப் போலவே, எல்லோரும் அப்படிச் சொல்லிவிட்டு நமது முதல்வர் அவர்கள் இரண்டு நாள் பேச்சுவார்த்தைக்குப் பின்னாலேகூட சொன்னார்கள். என்னுடைய பேச்சுவார்த்தை—அவர்களோடு பேசியது திருப்திகரமாக இருந்தது. நமக்கும் திருப்திகரமாக இருந்தது, அவர்களுக்கும் திருப்திகரமாக இருந்தது என்று சொன்னார்கள்.

இத்தனையும் சொன்னதற்குப் பிறகு, மீண்டும் மீண்டும் எல்லோரும் வலியுறுத்திக் கொண்டிருப்பது என்னவென்றால், வட கிழக்கு மாகாணத்தில் இருக்கின்ற அந்த அமைச்சரவைக்குப் போதுமான அதிகாரம் இருப்பதோடு இணைந்து தான் நமது படைகள் வெளியேற வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறபொழுது, ஒரு பக்கத்திலே பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக்கொண்டு, இன்னொரு பக்கத்திலே நமது படையை நாம் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, திரும்பி வருகின்ற படைகள் மீது கூட இன்று அங்கு இருக்கின்ற போராளிகள், விடுதலைப் புலிகள் என்றே சொல்கிறார்கள், எல்.டி.டி.இ. தாக்குதல் நடத்தி எட்டு பேரைக் கொன்றிருக்கிறது. இது எங்கும் நடைபெறாத ஒரு சம்பவம். திரும்ப வந்து கொண்டிருப்பவர்களைக் கூட தாக்குகிற ஒரு கொடுமை அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கு, என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி, இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளிலே மிக முக்கிய நபராக இருக்கின்ற நமது முதலமைச்சரவர்கள் இந்த அவையைத் தனது நம்பிக்கைக்கு உரியதாக எடுத்துக்கொண்டு, நடந்தவைகளைப் பற்றியெல்லாம் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து, அந்த அறிக்கையின் மூலம் நமது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு உரிய ஒரு வாய்ப்பினை நமக்கு இங்கே தர வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை உங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இலங்கைத் தமிழர்களுடைய பிரச்சினை என்று வருகின்ற நேரத்தில் அது ஒரு உணர்ச்சிகரமான பிரச்சினை என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே இருக்கின்ற தமிழர்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்பதும், அந்தத் தமிழர்களுக்கு வாழ்வு கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும், இங்கே — தமிழ்நாட்டிலே இருக்

1990 சனவரி 22]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

கின்றவர்களிடத்திலே கருத்து வேறுபாடுகள் நிச்சயமாக இருக்காது. ஆனால், ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று வருகின்ற நேரத்தில், ஆளுங்கட்சி மீது எதிர்க்கட்சி குற்றம் சாட்டுவதும், ஆளுங்கட்சி எதிர்க்கட்சி மீது குற்றம் சாட்டுகிறது. அதே நேரத்தில், ஆளுங்கட்சி மீது நாங்கள் குற்றம் சாட்டுகிற நிலைமையும் இன்றைக்கு மாறி மாறி வருகின்றன. நான் இந்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியாளராக இருக்கின்ற காரணத்தாலே, இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சி மீது குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்ற அந்தக் கருத்தோடு நான் ஆரம்பித்தேனானால் எனக்கு இருக்கிற பயமெல்லாம் இலங்கையிலே இருக்கிற தமிழர்கள் எங்கே பாதிக்கப்படுவார்களோ என்ற பயம்தான். ஆனால், கடந்த காலத்தில் அப்படி நடைபெற்றதா என்று சொன்னால், எனக்கிருக்கின்ற வருத்தமெல்லாம், கலைஞர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி காலத்தில் அவர் எப்படிப்பட்ட நிலையிலே இருந்தார் என்பதும், இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியாக மாறி அவர் முதலமைச்சராக உட்கார்ந்ததற்குப் பின்னால் இன்றைக்கு அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் எப்படி அமைந்திருக்கின்றன என்பதையும் நான் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

1983 ஆம் ஆண்டில் இந்தப் பிரச்சினை உணர்ச்சிகரமாக எழுந்த நேரத்தில் அன்றைக்குக் கலைஞர் அவர்கள் நடந்து கொண்ட நடவடிக்கையும் இன்றைக்கு அவர் முதலமைச்சராக உட்கார்ந்ததற்குப் பின்னால் அவர்களுடைய நிலையும் எனக்கு ஓரளவுக்குப் புரிகிறது.

(10-35 மணி)

ஆனால் அவர் மீது குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இன்னின்ன வகையிலே அவர் தவறி விட்டார் என்பதற்காக, நான் அவர் மீது குற்றம் சாட்டுவேனானால் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின் மூலமாக அது எங்கே சிங்களவர்களுக்குத் துணையாகப் பேர்யுவிடுமோ என்ற பயத்தின் காரணமாகத்தான் நான் அந்தக் குற்றச்சாட்டைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் படித்திருக்கிற ஆயுதங்களுடைய கணக்குகளைப் பார்க்கிற நேரத்திலே இந்த ஆயுதங்கள் அத்தனையும் தமிழ்நாட்டில் எங்காவது ஒரு இடத்தில் பயன்படுத்தப்படுமானால் மக்களுடைய நிலை என்ன ஆகும் என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் ஆயுதப் பறிப்பு என்ற காரணத்திற்காக எங்கே அது விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிராகவோ, தமிழ்ப் போராளிகளுக்கு எதிராகவோ போய் விடுமோ என்ற பயமும் எனக்கு நிச்சயமாக இருக்கிறது. நேற்று இராஜேந்திரன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். வேதாரணியத்தில் இருக்கிற தமிழர்கள் சிங்களத்திலே போய், அவர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள் என்பதற்காக

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 சனவரி 22]

நிவாரணம் தருகிற நிலையிலே தான் இருக்கிறோமே தவிர, அதைத் தடுக்க முடிகிறதா என்றால் தடுக்க முடியவில்லை. அதைப் போல இன்றைக்கு தமிழகத்திலே ஒரு கூட்டம் இலங்கை சிங்களவர்களோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு, இங்கே அவர்கள் தீவிரவாதிகள் என்ற பெயரில், தமிழ்நாடு தனி நாடாக வேண்டும் என்பதற்காகப் போராடுகிறோம் என்ற பெயரில் பல் வேறு அக்கிரமங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதைக் கேள்விப் படுகிற நேரத்தில் இன்றைக்கு ஆயுத நடமாட்டம் எவ்வளவு விரைவாக இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்து விட்டது. இந்த நிலையில் நாம் ஒன்றை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நேற்றைக்கு கூட தொலைக்காட்சியிலே ஒரு பெரிய செய்தியாகச் சொன்னார்கள். நம்முடைய இந்தியப் படை வெளியேறுகிற நேரத்திலே விடுதலைப் புலிகளோடு போராட்டம் நடைபெற்று, இந்தியப் படையிலே ஒரு வீரர் செத்து விட்டார் என்று அறிவித்துவிட்டு, அதே நேரத்தில் விடுதலைப் புலிகளில் இருப்பவர்கள் ஏழு பேர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்று செய்தி சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சாகடிக்கப்பட்டவர்கள் இரண்டு பக்கமும் தமிழர்களாக இருப்பார்களே தவிர அவர்கள் வேறு யாரும் அல்ல. நான் பணிவாக முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன், நான் குற்றம் சாட்டுவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டாலும், நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், இலங்கை தமிழர்கள் (குறுக்கீடு) கலைஞர் அவர்கள் சிரித்துக் கொண்டே குற்றம் சாட்டுங்கள் என்று சொன்ன காரணத்தால் நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் கவர்னர் உரையில் ஒரு வரி கூட இந்த இலங்கைத் தமிழர்களைப் பற்றி குறிப்பிடாமல், இலங்கைத் தமிழர் நிலை என்னவென்று கூட தெரிவிக்காமல், மறைத்திருக்கிறீர்கள் என்று நான் பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன். நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் 1984-ஆம் ஆண்டு கவர்னர் உரையில் இந்தப் பிரச்சினை வருகிற நேரத்தில் இலங்கை பற்றி கவர்னர் அவர்கள் அன்றைக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலேயிருந்த எல்லா வரிகளும் படிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால், ஒரு வரி இல்லையென்பதற்காக இதே மன்றத்தில் எந்த அளவிற்கு அமளி நடைபெற்றது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த நிலைகளை நான் உருவாக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படவில்லை. ஆனால் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன். இலங்கைத் தமிழர்களுடைய பிரச்சினை உங்கள் கைக்கு வந்திருக்கிறது. வந்திருக்கிற அந்தப் பிரச்சினையை வைத்துக் கொண்டு, அங்கே எந்தப் போராளிகள் என்பதல்ல—அங்கே இருக்கிற தமிழர்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். அவர்கள் நம்மவர்கள், நம்மவர்களுக்காக நாம் வாதாடுகிறோம். போராடுகிறோம் என்ற நிலையில், பாகுபாடுகளை மறந்து விட்டு, அவர்கள் யார் என்ற நிலையிலிருந்து நாம் பார்க்காமல், அவர்கள் நமக்கு ஆதரவானவர்களா, எதிரானவர்களா என்ற நிலைகளை மறந்து விட்டு, அவர்கள் நிலைகளுக்காகப் போராடுவதற்கு, பாடுபடுவதற்கு நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

1990 சனவரி 22]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

அந்த வகையில் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நாம் விவாதித்து மத்திய அரசு செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கும், அடுத்து நாம் இந்தப் பிரச்சினையில் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைக் குறித்து எடுத்துச் சொல்வதற்கும், அறிக்கை வைத்து அவையில் விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலில் எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் குற்றச் சாட்டிற்கு நான் பதிலளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கவர்னர் உரையில் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை குறித்து ஏன் சொல்லப் படவில்லை என்று அவர் கேட்டார். கவர்னர் உரையில் சொல்லப் படவில்லை, எனவே இந்த அவையில் அது பற்றி யாரும் பேசக் கூடாது என்ற தடை இல்லை. ஏற்கெனவே இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினை குறித்து பேசியதை விட, கேட்கப்பட்ட கேள்விகளை விட, எழுப்பப்பட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினைகளை விட, இந்த அவையிலை கடந்த சில நாட்களாக அதிகமாகவே கேட்கப் படுகிறது. பிரச்சினை எழுப்பப்படுகிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள். எனவே, மறைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு பேச்சுவார்த்தை அங்கேயுள்ள போராளிகளுடன் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது அதைப்பற்றி முழுமையாக எதுவும் சொல்ல முடியாத நிலையில், ஆளுநர் உரையில் எதுவும் அறிவிக்கத் தேவையில்லை என்பதால் தான் அது அறிவிக்கப்படவில்லையே அல்லாமல் அதைத் திரை போட்டு மறைக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் யாருக்கும் கிடையாது.

(10-40 மணி)

ஏன் என்றால், கவர்னர் உரையிலே ஒரு கருத்து சொல்லப் படாத காரணத்தாலே அந்தக் கருத்து பற்றிய சிந்தனை இந்த அரசுக்கு இல்லை என்று யாரும் கூறி விட முடியாது. கவர்னர் உரையில் சொல்லப்படாவிட்டால், பிரச்சினை நல்லமுறையிலே முடிவுற்ற பிறகு வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையிலே சொல்லப் படும், அல்லது கவர்னர் உரையிலே சொல்லப்படாதவைகளை, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களோ, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களோ எடுத்துக் காட்டும் போது, அதற்கான விளக்கங்கள் வழங்கப்படும். கவர்னர் உரையிலும் சொல்லப்படவில்லை, நாங்கள் பிரச்சினைகளை எழுப்பும்போதும் நீங்கள் பதில் கூறத் தயாராக இல்லை, இருட்டடிப்புச் செய்கிறீர்கள் என்று நீங்கள் குற்றம் சாட்டினால், அந்தக் குற்றச்சாட்டில் பொருள் இருக்க முடியும். எனவே நான் விவரமாகவே சில விஷயங்களை இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 22]

இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்றவுடன், அதற்கு முன்பு நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலிலே ஏற்பட்ட கசப்புணர்வுகள், பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்ட வார்த்தைகள், வாதங்கள், பிரதிவாதங்கள் இவைகள் அனைத்தையும் மறந்து விட்டு இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக்கு முதல்கட்டமாக முன்னுரிமை தந்து, பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி அவர்களிடத்திலே சென்று, இரண்டு நாள், 4 தடவை அவர்களைச் சந்தித்து நான் உரையாடினேன். முதல் நாள் நான் அவரிடத்திலே பேசியபோது மறுநாள் காலையிலே வெளியுறவுத்துறை இணை அமைச்சர் திரு. நட்வர்சிங் அவர்களையும், வெளியுறவுத்துறைச் செயலாளரையும், அதிகாரிகளையும் தமிழ்நாடு மாளிகைக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன் என்று சொல்லி, டெல்லி யிலுள்ள தமிழ்நாடு மாளிகைக்கு காலை 7½ மணிக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அவர்களோடு ஏறத்தாழ 2½ மணி நேரம் நான் விவாதித்தேன். அவர்கள் விவரங்களைச் சொன்னார்கள். நான் பல விவரங்களைக் கேட்டேன்.

அதற்குப் பிறகு, அவர்களிடத்திலே பேசியது என்ன என்பதைப் பற்றி மாலையிலே தன்னிடத்திலே வந்து பேசமாறு முன்னாள் பிரதமர் மாண்புமிகு ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் என்னை அழைத்தார்கள். நானும் திரு. முரசொலி மாறன், எம்.பி. அவர்களும் மற்றும் நம்முடைய அரசு அலுவலர்களும் அங்கே சென்று இருந்தோம். அவர்களுடைய அலுவலர்கள், வெளியுறவுத்துறை இணை அமைச்சர், திரு நட்வர்சிங் அவர்கள், வந்திருந்தார்கள். அவர்களிடத்திலே பேசி முடித்தபிறகு, நானும் பிரதமரும் அரை மணி நேரம் தனியாகப் பேசி இருக்கிறோம். அப்போது சில கருத்துக்களை வெளியிட்டு, இதற்கெல்லாம் விடுதலைப்புலிகள் ஒத்துக் கொள்வார்களா என்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களிடத்திலே சொன்னேன், இப்போது அங்கே நடைபெறுகின்ற கடுமையான சண்டையின் காரணமாக அவர்களோடு தொடர்பு கொள்வது என்பது எனக்கு இயலாத காரியம், எனவே, என்ன கருத்துக்கள் என்று தாங்கள் முன்வைப்பீர்களானால், அவைகளைப் பற்றி, அவர்களிடத்திலே கருத்து அறிவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொன்னேன். பிறகு அவர்கள் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக அப்போதிருந்த வட கிழக்கு மாநில அசோகரக் கவுல்-சிங் இருக்கிறதே, அதிலே இ.பி.ஆர்.எல்.எப். அல்லது அவர்களோடு சேர்ந்துள்ள சில குழுக்கள், பிரதான இடம் வகிக்கிறார்கள், அதை மறுபடியும் Reshuffling செய்து விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அதிலே இடம் அளிக்கலாம் என்று ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து பற்றி இலங்கைக்கே சென்று—தமிழகத்தின் சார்பாக எம்.பி.க்களோ அல்லது நான் குறிப்பிடுகின்ற யாரோ அல்லது நானோகூட இலங்கைக்குச் செல்லலாம் என்றும், அங்கு பிரபாகரனையும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களையும் சந்திக்கலாம் என்றும் திரு ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் என்னிடத்திலே அன்றைக்கே சொன்னார்கள். மீண்டும் ஒருநாள் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசி, உறுதிப் படுத்திக்கொண்டுதான் வந்தேன். அதற்குப் பிறகு, விடுதலைப்

1990 சனவரி 22]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

புலிகளோடு தொடர்பு கொண்ட நேரத்தில், அவர்கள் அந்தக் கருத்துக்களைப் பற்றி யோசிப்பதாகவும் அதுகுறித்துப் பேசுவதற்குத் தயாராக இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். நான் மீண்டும் டெல்லிக்குச் சென்று முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களைச் சந்தித்து நான் இந்த விவரங்களைச் சொன்னேன். அவர்கள் தேதிகளையே குறித்துக் கொடுத்தார்கள். நான் இங்கிருந்து இலங்கைத் தூதுவரை இந்தத் தேதியில் அனுப்புகிறேன். அங்கிருந்து உங்களுக்குத் தகவல் வரும், இந்தத் தேதியில் நீங்கள் அங்கு செல்லலாம், சென்ற பிறகு நீங்கள் இலங்கைத் தூதரிடமும், இந்தியத் தூதரிடமும், அதைப்போல யார் உங்களுக்கு வசதிப்படுகிறார்களோ வாய்ப்பாக, அந்த விடுதலைப் புலிகளினுடைய பிரதிநிதிகளிடமும் நீங்கள் பேசி, ஒரு நல்ல முடிவை ஏற்படுத்தலாம் என்று சொன்னார்கள். மிக்க மகிழ்ச்சியோடு வந்தேன். அந்த நேரத்திலேதான் நம்முடைய நண்பர் திரு பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் கூட இந்த மன்றத்திலே கேள்வி நேரம் முடிந்தபிறகு எழுந்து இந்தப் பிரச்சினையை சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்கு உதவிய இந்தியப் பிரதமரையும், தமிழக முதலமைச்சரையும் பாரட்டுகிறேன் என்று சொன்னார். நானும் மகிழ்ந்து போனேன். அதற்குப் பிறகு தமிழகத்திலே ஏற்பட்ட அரசியல் குழப்பங்கள், அரசியல் பிரச்சினைகள், என்ன காரணத்தாலோ, இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினையிலே போய் புகுந்துகொண்டு, பிறகு எந்தச் செய்தியுமே எனக்கு வராமலேயே போய்விட்டது. அதற்குப் பிறகு காத்துக் காத்து இருந்த விடுதலைப் புலிகளும், இந்த அரசோடு சமாதானம் செய்து கொள்வதைவிட, சாட்சிக்காரன் காலிலே விழுவதைவிட, சண்டைக்காரனிடத்திலே சமாதானமாகப் போய்விடலாம் என்பார்களே, அதைப்போல, அவர்களுக்கும் இலங்கை அரசுக்குமே, பேச்சுவார்த்தை நடைபெறத் தொடங்கிவிட்டது.

(10-45 மணி)

எனவே நானும் காத்திருந்து, என்னிடமிருந்து செய்தி வரும் என்பதற்காக விடுதலைப் புலிகளும் காத்திருந்தார்கள். ஆனால் டில்லியிலிருந்து பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியிடமிருந்து எந்தவிதமான தகவலும் எனக்கு வராமலே போய்விட்டது. அதற்குப் பிறகு ஒரு நாள் எங்கேயோ செல்வதற்கு ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் ஹெலிகாப்டரிலே வந்து இறங்கினார்கள். விமான நிலையத்திலே, அப்போது என்னிடத்திலே பேசினார்கள். அவரிடத்திலே சொன்னேன், இப்படி காலதாமதம் செய்து காரியத்தை கெடுத்து விட்டீர்களே என்று. இல்லை இல்லை, நாளைக்கே மாற்றை அனுப்புங்கள், நாளை பேசிக் கொள்ளலாம் என்றார்கள். பிறகு மாறன் அனுப்பப்பட்டார். அவரிடத்திலே பேசினார். ஆனால் அதற்குள்ளாக காலம் தாழ்ந்துவிட்டது. எனவே இந்தப் பிரச்சினையில் மறுபடியும் ஈடுபட முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதன் பின்னர் நடைபெற்ற நிலைமைகள் எல்லாம் உங்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். இதிலே என்ன பொறுத்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 22]

வரையில் பிரபாகரன் என்றோ, அல்லது வரதராஜப்பெருமாள் என்றோ, அல்லது பாலகுமாரன் அல்லது பத்மநாபன் என்றோ எனக்கு எந்த விதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. அவர்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டிலிருந்தபோது அனைவரையும் ஒன்று சேர்த்து அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்பதிலே பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொண்டவன் நான். அவர்கள் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்ற முயற்சி எடுத்துக் கொண்டவன் நான். அவர்கள் எல்லாம் என் சொற்படி ஒன்றாக இருக்கக் கூடாது என்று தடுத்தவர்கள் யார் என்பது பல பேருக்கும் தெரியும். நான் அவைகளை எல்லாம் இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை. அதிலேயும் குறிப்பாக இன்றைக்கு வரதராஜப்பெருமாள் அவர்கள் முதலமைச்சராக வடகிழக்கு மாகாணத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னுடைய வீட்டிலே இருந்து உண்டு உறங்கியவர். எல்.டி.டி.யினுடைய தலைவராக இருக்கிற பிரபாகரன் ஒரு காலத்திலே அண்ணாநகர் தொகுதியிலே எனக்காகத் தேர்தல் பணியாற்றியவர். அப்படிப்பட்டவர்கள்தான் அவர்கள் எல்லாம். அந்த அளவிற்கு என்னோடு ஒருங்கிணைந்து இருந்தவர்கள்தான் அவர்கள். ஆனாலும் பிரபாகரன் அவர்கள், இடைக்காலத்திலே என்னுடைய பிறந்தநாள் விழாவின்போது எனக்கு அளித்த நிதியை, நான் பங்கிட்டு அளித்த நிதியைக்கூடப் பெற முடியாமல் தடுக்கப்பட்டார். அதற்கெல்லாம் காரணங்களை நான் இங்கே சொல்லவிரும்பவில்லை. ஏனென்றால் பிரச்சினை பெரியது. எனவே சிறிய காரணங்களிலே நான் தலையிட விரும்பவில்லை. ஆனால் அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் நான் வருத்தப்படவில்லை. பிரபாகரன் ஒரு அறிக்கை விடுத்தார். பாசிஸ்ட் ஆட்சி தான் தேவை, ஜனநாயகம் எங்களுடைய ஈழத்திலே இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார். அதை மாத்திரம் நாங்கள் மறுத்தோம். ஜனநாயகம் கூடாது என்பதை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று நாங்கள் மறுத்தோம். அதற்குப் பிறகு இலங்கையிலே இதுபோன்ற நிலவரங்கள். இந்தியப் படை அங்கே சென்றது. அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகள், அங்கே தமிழர்கள் ரத்தம்சிந்திய கொடுமைகள், இந்தியப் படைகள் மீது கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். நான் அவைகளை எல்லாம் விளக்க விரும்பவில்லை. அது தேவையும் இல்லை. நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும், உலகத் தமிழர்கள் அனைவருக்கும் அந்த உண்மை தெரியும் என்ற காரணத்தினால். இதற்கிடையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயற்குழு, பொதுக்குழக் கூட்டம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திலேகூட களத்திலே ஒன்றாக நின்றுகொண்டு இருப்போர்கள் பிரபாகரனுடைய போராளிகள், புலிகள். எனவே அவர்களோடு, இந்திய அரசோடு சமாதானமாகப் பேசி அவர்களையும் அழைத்துப் பேசி ஒரு நல்ல முடிவை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற வகையிலேதான் பிரபாகரனுக்கும், எனக்கும் நெருக்கம் இல்லாவிட்டாலும் கூட நிலைமைகளைத் தெரிந்து அவர்களோடு பேசுவதுதான் சாலச்

1990 சனவரி 22]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சிறந்தது என்று இந்தியப் பிரதமருக்கு அறிவுறுத்தி நாங்கள் தீர்மானங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றினோம். எல்லாம் முன் நடந்த கதைகள். நான் முதலிலே சொன்னது நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள். அதற்குப் பிறகுதான் வி. பி. சிங் அவர்கள் தலைமையில் தேசிய முன்னணி ஆட்சி டில்லியிலே அமைந்தது. அதற்குப் பிறகு அவர்களே இந்தப் பிரச்சினை பற்றிப் பேசவேண்டுமென்று என்னை அழைத்திருந்தார்கள். அங்கே சென்று அவர்களோடு பேசினேன். வெளி உறவுத்துறை அமைச்சர் குஜராலோடு பேசினேன். பிறகு வெளி உறவுத்துறைச் செயலாளர் மற்றும் அதிகாரிகள் அனைவரோடும் பேசினேன். இதைத் தொடர்ந்து எல்.டி.டி. யினரோடு பேசுவதற்கு அவர்களே முன் வந்தார்கள். எல்.டி.டி.ஈ. குழுவினுடைய ஆலோசகராக இருக்கின்ற பாலசிங்கம் அவர்கள் என்னைத் தொலைபேசி மூலமாகத் தொடர்பு கொண்டு டில்லிக்குச் செல்பவர்கள் எல்லாம் திரும்ப வந்தபிறகு சந்திக்க வேண்டுமென்றார். நான் அதைப் பிரதமரிடம் சொன்னேன். அவரும் சந்திக்கலாம் என்று சொன்னார். பிறகு சந்தித்தார்கள். முதன் முதலாக என்னோடு தொலைபேசி மூலமாகத் தொடர்பு கொண்டு பேச விரும்பியவர்களே எல்.டி.டி.யினர்தான்.

(10-50 மணி]

அதனால்தான் அவர்களைச் சந்தித்தேன். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூட இங்கே பேசும்போது முதலிலே எல்.டி.டி.யினரை சந்தித்தீர்களே என்றார்கள். யாரையும் ஒதுக்கிவிட்டு சந்திக்க வேண்டும் என்பது அல்ல. முதலிலே அவர்கள் தொடர்பு கொண்டார்கள். ஆகவே அவர்களைச் சந்தித்து 2, 3 நாட்கள் தொடர்ந்து நானும் நம்முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்களும் மத்திய அமைச்சரும், மற்றவர்களும் அவர்களோடு பேசினோம். அதற்குப் பிறகு ஈராஸ் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பாலகுமாரன் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினேன். அதற்கிடையில் டி.யு. எல். எப்.—தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி—அமிர்தலிங்கம் அவர்களுடைய தலைமையில் இயங்கி வந்த அந்த அணியினுடைய தலைவர் சிவசிதம்பரம் மற்றும் சிலர் என்னைக் கோட்டையிலே வந்து சந்தித்து அரை மணி நேரத்திற்கு மேலாகப் பேசிச் சென்றிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் பத்திரிகையில் வராத காரணத்தால் யாரையும் சந்திக்க வில்லை என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்களே இவற்றைப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடக் கூடாது, ஏனென்றால் அவர்களுடைய நடமாட்டம் கூட தெரிய வேண்டாம் என்று விரும்பிய காரணத்தால் அன்றைக்கு நான் சொல்லவில்லை. கோட்டையிலே அவர்கள் வந்து சந்தித்து விட்டுச் சென்றார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 சனவரி 22]

அதற்குப் பிறகு வரதராஜப்பெருமாள் வருவதாக பல முறை அறிவிக்கப்பட்டு வரவில்லை. பிறகு வந்து வரதராஜப்பெருமாள் அவர்கள் 2, 3 நாட்கள் தங்கி, 4, 5 மணி நேரம் என்னிடத்திலே பேசியிருக்கிறார். நான் அவரிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னது எதுவும் இரகசியம் இல்லை, எல்லாம் வெளிப்படையானதுதான். எஸ்.டி.டி.யினர் கேட்டது—அங்கிருக்கிற தமிழ் நேஷனல் ஆர்மி என்று இன்றைக்கு அங்கிருக்கிற அந்தப் படை பெயரளவில் தமிழ் நேஷனல் ஆர்மி என்று இருந்தாலும் கூட அதற்கு பின்னாலிருந்து உதவிகளைச் செய்துக் கொண்டிருப்பது ஐ.பி.கே.எப். தான். அவர்கள் தான் உதவிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயுதங்களை தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலிலே அந்த ஆயுத சப்ளை நிறுத்தப்பட வேண்டும். அந்த இயக்கம் கலைக்கப்பட வேண்டும். அப்படி கலைக்கப்பட்டால் மறுநாளே Ceasefire என்ற யுத்த நிறுத்தம் அறிவிக்கப்படும். மறுநாளே நாங்கள் சண்டை போட்டுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று அறிவிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று எஸ்.டி.டி.யினர் என்னிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். வடகிழக்கு மாநிலங்களில் புதிய தேர்தலை நடத்தச் சொல்லுங்கள். நாங்கள் எங்களுடைய இயக்கத்தை அரசியல் கட்சியாக ஆக்கிக் கொண்டு நாங்கள் அரசியலிலே ஈடுபட்டு ஜனநாயக ரீதியில் மக்களிடத்தில் வாக்குகளைப் பெற்று நாங்கள் தேர்தலிலே போட்டியிடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள், இந்தக் கருத்துக்களை நான் வரதராஜப்பெருமாள்ிடத்திலே எடுத்து வைக்கும்போது அவர் சொன்னார். முதலிலே அங்கிருக்கிற வடகிழக்கு மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரப்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் பேச முடியும் என்று சொல்லிவிட்டார்.

அதற்கு நான், இரண்டாண்டுக் காலமாகத் தரப்படாத அதிகாரத்தை 2 மாதங்களில் எப்படித்தர முடியும் என்று கேட்டேன். இங்கே கூட சொன்னார்கள்; அதுவரையிலும் படை வாபஸ் பெறக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் படை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று அறிவித்தது இன்றைய பிரதமர் வி. பி. சிங் அல்ல. முன்னால் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி அவர்களே அதை அறிவித்து, சனவரி 31 ஆம் தேதிக்குள் எல்லாப் படைகளும் திரும்பி விடுவார்கள் என்று அறிவித்து, அந்த அறிவிப்புக்கு ஏற்ப வாராவாரம் கப்பல்களில் படையினர் வரத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நிகழ்ச்சி. இப்போது மார்ச் மாதம் வரையிலே அதற்குத் தவணை போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கிடையில் நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகள்—அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், இவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்று சொல்கின்ற செய்திகள் பத்திரிகைகளிலே வருகின்றன. நாம் படித்துப் பார்த்து துடித்துப் போகிறோம். எந்த இலங்கை மண்ணில் தமிழர்களுடைய,

1990 சனவரி 22]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இரத்தம் சிந்தக்கூடாது என்று நாம் அனைவரும் விரும்பினோமோ அதற்கு மாறாக சிங்களவர் அடிக்காமல் இந்திய சிப்பாய்கள் அடிக்காமல் தமிழர்களே ஒருவருக்கொருவர் மோதிக் கொண்டு உயிர் விகின்ற நிலையும் இரத்தம் சிந்துகின்ற நிலைமையும் தொடர்ந்து வேதனை அளிக்கக் கூடியவை என்பதில் இருவேறு கருத்துக்கு இடமே இல்லை.

எனவே தான் அந்த இரு சாராரையும் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டுக் கொண்டேன். சகோதர யுத்தத்தைக் கைவிடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அதுபற்றித் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

நேற்றைக்கு கூட சுவர்னர் உரையில் பேசும்போது ஆல்போன்ஸ் அவர்களும் மற்றவர்களும், என்னுடைய கடமை முடிந்து விட்டது, என் பணி முடிந்து விட்டது என்று நான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள், அவர்கள் அடுத்த வரியைப் படிக்கவில்லை. எல்.டி.டி.யினரோடு பேசிய என்னுடைய பணி முடிந்துவிட்டது, மேற்கொண்டு மத்திய சர்க்கார் யாரோடு பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அவர்களோடு பேச நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொன்னேன். அதற்குப் பிறகுதான் வரதராஜப்பெருமாள் என்னோடு பேசுவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தந்தார்கள். வரதராஜப்பெருமாள் வந்து என்னோடு பேசினார். அந்த அளவிலே பணி முடிந்து விட்டதாகச் சொன்னேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல. பணி முடியவில்லை. தமிழர்களுடைய ரத்தம் சிந்தப்படாமல் காப்பாற்றப்படுவதற்காக என்னுடைய இறுதி மூச்சு வரையிலும் பாடுபடுவேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்தப் பணி என்றைக்கும் முடியாது என்பதைத் தெரிவித்து இந்த அவையிலே எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினைகளை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆனாலும், காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவரானாலும், லத்தீப் அவர்களானாலும், மற்றவர்கள் ஆனாலும் இன்று எழுந்து பேச சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் அந்த உணர்வோடு ஒன்றிப்போயிருக்கிற அத்தனை பேருடைய உணர்வுகளோடும் என்னுடைய உணர்வையும் இணைத்து இந்தச்சிக்கலான பிரச்சினைக்கு சீக்கிரமே ஒரு முடிவு காண வேண்டும்; அந்த முடிவை விரைவில் எய்துவதற்கு நாம் அனைவரும் ஒரு மனதாகப் பணியாற்ற வேண்டும் என்று கூறி அமைகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ஒருவாரகாலமாக திருச்சி மாவட்டத்திலே காலரா, (குறுக்கீடு)

10-55 மணி

திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, முதல்வர் அவர்கள் ஒரு முக்கியமான விளக்கமான, உணர்வுப் பூர்வமான அறிக்கையினை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தாக்கல்

[திரு. சர்: பீட்டர் ஆல்போன்ஸ்] [1990 சனவரி 22]

செய்துள்ளார்கள். அவர்கள் தெரிவித்துள்ள உணர்வுகளிலே எங்களுக்கு முழுமையான உடன்பாடு உண்டு, எல்.டி.டி.யைச் சேர்ந்த அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்கள் நம்முடைய முதல்வர் அவர்களைச் சந்தித்து பேசியதாகவும், அங்கே இருக்கின்ற நேஷனல் ஆர்மிக்கு ஐ.பி.கே.எப். ஆயுதங்கள் சப்ளை செய்வதாகவும் அதை நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதாகவும் சொன்னார்கள். அதிலே எங்களுக்கு மாறுபாடான கருத்து இல்லை. அதைப் போல அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற ஆயுதங்களையும் அவர்கள் சரண்டர் செய்வார்களா? அதைப் பற்றி முதல்வர் அவர்கள் கேட்டார்களா என்பதையும் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே நான் கேட்காமல் இருந்திருக்கமாட்டேன், கேட்டேன். அதில் ஆயுதங்களைச் சரண்டர் செய்வதாகச் சொன்னால் மாத்திரம் நடந்துவிடுவதில்லை, ஆயுதங்களைச் சரண்டர் செய்யும்போது 10 ஆயுதங்கள் இருந்தால் 5 ஆயுதங்களைச் சரண்டர் செய்வார்கள். 5 ஆயுதங்கள் புதையுண்டு போகும். இது தான் நடப்பது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கட்டத்திலே இந்தப் பிரச்சினை பல வருடங்களாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது, மத்திய அரசு தீர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு இது, நம்முடைய தலையிலே கட்டுகிறார்கள்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது நீங்கள் காலராவிற்கு வருகிறீர்கள்.

(ஆ) திருக்கி, தஞ்சை மாவட்டங்களிலே சில பகுதிகளில் காலரா நோய் பரவியுள்ளது குறித்து.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : காலராவிற்கு வந்து விட்டேன். சென்ற ஒரு வார காலமாக எங்கள் மாவட்டத்திலே, எங்கள் தொகுதியிலே, அந்தநல்லூர், பழுலூர், முத்தரசு நல்லூர் ஆகிய கிராமங்களிலே காலரா பரவி, ஹெட்குவார்ட்ஸ் ஹாஸ்பிட்டலிலே கிட்டத்தட்ட 40 பேர்களுக்கு மேலே அனுமதிக்கப்பட்டு, இரண்டு பேர்கள் அதிலே இறந்து போயிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே, அந்தக் காலரா அதோடு நிற்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அது அப்படியே நீண்டு கொண்டே போய், திருவரம்பூர், தூவாக்குடி பக்கமாகப் போய் அரியலூர், ஜெயங்கொண்டம் என்று நம்முடைய மாவட்டத்திலே பரவி இருக்கிறது. நான் நினைத்தேன். ஏதோ காவேரிப் பகுதி, மழை பெய்திருக்கிறது. தண்ணீர் தேக்கம் இருக்கும். அந்தத் தண்ணீரில் ஏதோ மிஸ்டேக், முனிசிபாலிட்டி தவறு